

До Конституційного Суду України
вул. Жилианська 14, м. Київ, 01033
громадянина України
Купчака Романа Миколайовича

(на ухвалу

КОНСТИТУЦІЙНА СКАРГА

міського суду

області

про відвід судді)

2016 року до

міського суду і

подана заява про відвід судді

, на

розгляді у якій знаходиться кримінальне провадження

У заяві про відвід судді зсилався на КПК України обґрунтував свої серйозні сумніви щодо неупередженості судді , зсилався на ст. 21 КПК України (кожному гарантується право на справедливий розгляд справи неупередженим судом) та на ч.1 ст. 6 Конвенції про захист прав та основоположних свобод (кожному гарантується право на справедливий розгляд справи незалежним та безстороннім судом).

У міському суді знаходиться обвинувальний акт по кримінальному провадженні про обвинувачення

3 лютого 2015 року і по даний час дане кримінальне провадження розглядає суддя

міського суду

Слід зазначити, що майже за 2 роки слухань провели тільки два судові засідання і то всупереч рішенням апеляційного суду області та КПК України. Незаконно було проведено підготовче судове засідання та призначено справу до судового розгляду та незаконно було проведено судове засідання на якому було зачитано обвинувальний акт. На даних судових засіданнях були присутні тільки 2-є потерпілих з 37. Інші судові засідання постійно переносяться, оскільки після проведеного підготовчого судового засідання та призначення справи до судового розгляду прокуратура відмовляється слухати кримінальне провадження без участі потерпілих.

2014

міський суд

області виправдав

на підставі п.3 ч.1 ст. 373 КПК України.

2014 року апеляційний суд

області скасував виправдовувальний вирок

міського суду і повернув кримінальне провадження на повторний розгляд у

міський суд.

Причиною для скасування виправдовувального вироку стали – цитую дослівно з ухвали апеляційного суду «... Так, зокрема, як вбачається з матеріалів кримінального провадження, про час та місце проведення підготовчого судового засідання не було належним чином повідомлено всіх потерпілих, однак всупереч вимогам ст. ст. 56, 135, 136, 139, ч.2 ст. 314 КПК України судом першої інстанції проведено підготовче засідання та кримінальне провадження на підставі обвинувального акта було призначено до судового розгляду, протягом якого суд не повідомляв ряд потерпілих взагалі, окремих потерпілих повідомляв епізодично про дату, час та місце судового засідання, достатніх заходів для їх явки в засідання не вживав, проводивши судовий розгляд за відсутності потерпілих, тим самим порушивши права останніх та допустивши істотне порушення вимог діючого КПК України, що вплинуло на повноту та всебічність дослідження фактичних обставин справи. ...» Слід зазначити, що апеляційну скаргу писав прокурор де він чітко вказував на допущені помилки судом першої інстанції - цитую дослівно з ухвали апеляційного суду «... У поданій апеляції прокурор також вказує на допущене судом істотне порушення кримінального процесуального закону, що перешкодило ухвалити законне та обґрунтоване рішення, яке полягало у здійсненні судового провадження, всупереч вимогам ст. 325 КПК України, за відсутності потерпілих...»

2014 року

міський суд в складі головуючого судді

повернув обвинувальний

акт по даному кримінальному провадженні прокурору для усунення недоліків. У своїй ухвалі суд першої інстанції зіслався на те, що обвинувальний акт не містить відомостей про прокурора та він не підписаний прокурором. Також вказуються істотні порушення ст. 291 КПК України та неможливість проведення підготовчого засідання без порушення ч.2 ст. 314 КПК України «... підготовче судове засідання відбувається за участю прокурора, обвинуваченого, захисника, потерпілого, його представника та законного представника, цивільного позивача, його представника та законного представника...».

2015 року апеляційний суд

області задовольнив скаргу прокурора

, визнавши

ухвалу

міського суду помилковою та передчасною і повернув обвинувальний акт у

міський суд. Помилковим рішенням

міського суду визнано тому, що як виявилось згодом,

– обвинувальний акт все ж таки підписаний прокурором. Передчасним визнано рішення тому, що на момент розгляду справи в апеляційному суді не було виявлено порушення ст. 291 КПК України, апеляційний суд не виявив розбіжностей анкетних відомостей багатьох потерпілих (п. 3, ч. 2, ст. 291 КПК України), а саме відсутність правильних адрес їхнього проживання.

Додатково ознайомившись з матеріалами кримінального провадження, досудовому слідстві визнано потерпілими, а саме:

даних документів Укрпошти – виїхала за кордон, за даною адресою не проживає, місце проживання її невідоме – підтверджуючі дані на конвертах Укрпошти у матеріалах провадження.

даних документів Укрпошти – за даною адресою не проживає, місце проживання її невідоме – підтверджуючі дані на конвертах Укрпошти у матеріалах провадження.

даних листа міської ради – у м. _____ будинку під № _____ не існує, місце проживання її невідоме (взагалі невідомо чи існує така особа чи вона просто вигадана) – підтверджуючі дані на конвертах Укрпошти у матеріалах провадження та надається копія нотаріально завіреного листа з міської ради.

– написала лист до міського суду де чітко вказала, що потерпілою її визнано незаконно та всупереч волі, тому повістки до суду просить не надсилати, оскільки в суд являється в якості потерпілої категорично відмовляється - підтверджуючі дані у матеріалах провадження.

житель
жителька
житель
жителька

писали клопотання та заяви, що претензій нідо кого не мають і на судові засідання ходити відмовляються. Дані особи не ходять на судові засідання, можливо їх також визнано потерпілими всупереч їхній волі. Підтверджуючі дані у матеріалах провадження.

жителька

, уродженка та багато інших осіб, яких на досудовому слідстві визнано потерпілими відмовляються отримувати листи з повістками до суду, на судові засідання не являються. Можливо їх також визнано потерпілими всупереч їхній волі. Підтверджуючі дані у матеріалах провадження.

житель

житель

і – померли - підтверджуючі дані у матеріалах провадження.

Підсумовуючи наведене вище, слід констатувати, що дане кримінальне провадження суперечить п.3,5 ч.2 ст. 291 КПК України. По деяким потерпілим відсутні правдиві анкетні відомості та невірно вказані місця їхнього проживання – навіть вказані неіснуючі будівлі, багатьох потерпілих визнано потерпілими всупереч їхній волі.

Оскільки даний обвинувальний акт суперечить ст. 291 КПК України було заявлене клопотання судді про неможливість призначення провадження до розгляду та про необхідність повернення обвинувального акту прокурору для усунення виявлених недоліків. У задоволенні клопотання було відмовлено, дане провадження призначено до судового розгляду.

Оскільки дане кримінальне провадження суперечить п.3,5 ч.2 ст. 291 КПК України, а саме велика кількість осіб, яких на досудовому слідстві було визнано потерпілими - потерпілими себе не вважають, а також відсутність правильних адрес проживання у багатьох потерпілих, що унеможливає попередити їх про час та місце розгляду даного провадження внаслідок чого порушуються їхні права, як потерпілих є серйозні сумніви щодо неупередженості судді

Європейський суд з прав людини неодноразово у своїх рішеннях вказував на те, що принцип процесуальної рівності сторін, один із елементів більш широкої концепції справедливого судового розгляду, вимагає, щоб кожній стороні надавалась розумна можливість представити свою позицію за таких обставин, які не ставлять цю сторону в суттєво невигідне становище по відношенню до протилежної сторони (рішення у справі «Кресс проти Франції», № 39594/98, пункти 72 та 74).

Як вбачається з положень ст. 21 КПК України, кожному гарантується право на справедливий розгляд справи неупередженим судом.

У відповідності до ч.1 ст. 6 Конвенції про захист прав та основоположних свобод кожному гарантується право на справедливий розгляд справи незалежним та безстороннім судом.

Наявність безсторонності визначається, в тому числі і тим, чи забезпечував суд достатні гарантії аби виключити будь-які обгрунтовані сумніви щодо його безсторонності (рішення у справі «Персак проти Бельгії» від 1 жовтня 1982).

Згідно з практикою Європейського суду з прав людини «важливим питанням є довіра, яку суди повинні вселяти у громадськість у демократичному суспільстві. Суди зобов'язані вселяти довіру в населення і особливо в обвинуваченого під час розгляду кримінальної справи, і якщо є обгрунтовані підстави вважати, що суддя не буде безстороннім, цей суддя має бути усунутий від розгляду справи» (рішення від 09.11.2006 року у справі «Білуха проти України», рішення від 28.10.1998 р. у справі «Ветштайн проти Швейцарії»)

Згідно статті 19 Конституції України, правовий порядок в Україні ґрунтується на засадах, відповідно до яких ніхто не може бути примушений робити те, що не передбачено законодавством. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах

повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Тобто суддя повинен діяти у межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України, зокрема КПК України.

Переконаний, що суддя не вселяє довіру до судді, яка має бути у демократичному суспільстві, як у обвинуваченого (можливо обвинувачених) так і у потерпілих. На судовому засіданні суддя заявила, що потерпілий написав на неї скаргу у вищу кваліфікаційну комісію суддів (підтверджено звукозаписом судового засідання), оскільки вона викликає його в суд в якості потерпілого, а потерпілим він себе не вважає. Отже, особи яких на досудовому слідстві визнано потерпілими також не довіряють судді про що свідчать скарги у ВККСУ; відмови отримувати листи з повістками на судові засідання; звернення до суду з заявами про претензій відомого немає, а потерпілими їх визнали незаконно та всупереч їхньої волі. Яскравим прикладом недовіри осіб, яких на досудовому слідстві визнано потерпілими є їхня явка на судові засідання. За майже рік слухань даного провадження суддею на судові засідання з'явилося не більше 8 потерпілих із 37 і то їхня явка була не одночасною, а в різні дні. Це явний приклад недовіри потерпілих до судді і дає всі підстави вважати, що цей суддя не буде безстороннім. Керуючись ст. 75, 76, 80 КПК України та рішеннями міжнародних судів, які є обов'язковими для виконання в Україні просив задовольнити заяву про відвід судді

2016р. ухвалою міського суду у складі головної судді було відмовлено у заяві про відвід судді

2016р. звернувся зі скаргю до уповноваженої Верховної Ради України з прав людини, в якій виклав всі обставини тривалого судового процесу та розцінив дії судді як катування та нелюдське ставлення щодо – ціль якого одна – пособництво прокуратурі задля визнання вини та винесення обвинувального вироку.

2016р. представник уповноваженого Верховної Ради України з прав людини постійно моніторить ситуацію в суді – незважаючи на це судові слухання переносяться, особи яких на досудовому слідстві визнано потерпілими на судові засідання не з'являються.

У зв'язку з набуттям змін до Конституції України я вирішив скористатися своїм конституційним правом і звернутися з конституційною скаргю до Конституційного Суду України.

Вважаю, що ухвала судді суперечить Конституції України, а відмова у відводі судді спричинила грубі та тривалі порушення Конституційних прав як громадянина України:

Своєю ухвалою суддя на мою думку, порушила:

Стаття 129. Суддя, здійснюючи правосуддя, є незалежним та керується верховенством права.

Основними засадами судочинства є:

1) рівність усіх учасників судового процесу перед законом і судом – суддя своєю ухвалою про відмову у відводі судді поставила у нерівне становище зі стороною обвинувачення. Нагадаю, що суддя не виконала вимог апеляційних судів, які є обов'язковими для виконання, прийняла рішення проводити підготовче судові засідання без 35 потерпілих з 37, що повністю суперечить рішенням апеляційного суду області та КПК України. дають зрозуміти, що якщо виправдають – вирок може бути скасований в апеляційній інстанції із-за тих самих процесуальних підстав, із-за яких він був скасований у 2013 році. Прокуратура в даному провадженні значно домінує наді (обвинуваченим), оскільки вона отримала шанс шантажувати що вона і робить. Шантаж полягає в тому – або визнаю вини і суддя виносить обвинувальний вирок (ухвалу) або цей процес буде безкінечний в часі; 2) забезпечення доведеності вини – вини в даному провадженні не доводять, оскільки розуміють, що в діяннях немає складу кримінального правопорушення. Взявши все майно під арешт (уже майже 5 років), обмеживши права вільно пересуватися, обмеживши права на працю в Україні, обмеживши права покидати Україну для виїзду на ПМЖ за кордон і працевлаштування там – просто катують щоб вибити обвинувальні зізнання. Спосіб катування суддя вибрала досить простий – розпочала судовий процес без потерпілих – потім безмежно переносити розгляд справи у зв'язку з відсутністю потерпілих; 3) змагальність сторін та свобода в наданні ними суду своїх доказів і у доведенні перед судом їх переконливості – не задовольнивши заяву про відвід судді кримінальне провадження, в якому перебуваю в якості обвинуваченого повністю втратило ознаки змагальності сторін. Створились умови для можливості шантажу прокуратурою, яка погрожує безкінечним судовим процесом (дають зрозуміти що дане кримінальне провадження може тривати десятиліттями) – основне визнати вини. Отже відмова у відводі судді – створила катування і шантаж і виключила можливість конституційного права проводити процес у якому існує змагальність сторін; 4) підтримання публічного обвинувачення в суді прокурором; 5) забезпечення обвинуваченому права на захист; 6) гласність судового процесу та його повне фіксування технічними засобами; 7) розумні строки розгляду справи судом – про розумні строки годі говорити. За майже 5 років слухань провадження в судах спромоглись – незаконно провести підготовче удове засідання та призначити справу до розгляду і зачитати обвинувальний акт. У міському суді такий процес як катування обвинувачених немає строків; 8) забезпечення права на апеляційний перегляд справи та у визначених законом випадках - на касаційне оскарження судового рішення; 9) обов'язковість судового рішення. За майже 5 років слухань по справі – немає кінцевого судового рішення. впевнений, що якщо не визнаю вини його не буде ще й за 25 років.

Вважаю, що наслідком не задоволення заяви про відвід судді стали тривалі, множинні та грубі порушення конституційних прав та свобод суддею

Стаття 21. Усі люди є вільні і рівні у своїй гідності та правах. Права і свободи людини є невідчужуваними та непорушними.

Стаття 22. Права і свободи людини і громадянина, закріплені цією Конституцією, не є вичерпними.

Конституційні права і свободи гарантуються і не можуть бути скасовані.

При прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів не допускається звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод.

Стаття 23. Кожна людина має право на вільний розвиток своєї особистості, якщо при цьому не порушуються права і свободи інших людей, та має обов'язки перед суспільством, в якому забезпечується вільний і всебічний розвиток її особистості. *Я не можу вільно і всебічно розвиватися як медик, який має вищу медичну освіту, оскільки внаслідок безкінечного судового процесу мене не беруть на роботу в медичні установи. Відповідь деяких медичних установ на мої запити надсилаю в додатку.*

Стаття 24. Громадяни мають рівні конституційні права і свободи та є рівними перед законом.

Не може бути привілеїв чи обмежень за ознаками раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, за мовними або іншими ознаками.

Рівність прав жінок і чоловіків забезпечується: наданням жінкам рівних з чоловіками можливостей у громадсько-політичній і культурній діяльності, у здобутті освіти і професійній підготовці, у праці та винагороді за неї; спеціальними заходами щодо охорони праці і здоров'я жінок, встановленням пенсійних пільг, створенням умов, які дають жінкам можливість поєднувати працю з материнством; правовим захистом, матеріальною і моральною підтримкою материнства і дитинства, включаючи надання оплачуваних відпусток та інших пільг вагітним жінкам і матерям. *«Завдяки» безкінечним судовим процесам за допомогою яких катують задля визнання вини втратив рівність конституційних прав з іншими громадянами. не беруть на роботу, засоби масової інформації поширюють доволі сумнівні характеризуючі дані – а остаточного судового рішення уже 5 років нема.*

Стаття 41. Кожен має право володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю, результатами своєї інтелектуальної, творчої діяльності.

Право приватної власності набувається в порядку, визначеному законом.

Громадяни для задоволення своїх потреб можуть користуватися об'єктами права державної та комунальної власності відповідно до закону.

Ніхто не може бути протиправно позбавлений права власності. Право приватної власності є непорушним.

Примусове відчуження об'єктів права приватної власності може бути застосоване лише як виняток з мотивів суспільної необхідності, на підставі і в порядку, встановлених законом, та за умови попереднього і повного відшкодування їх вартості. Примусове відчуження таких об'єктів з наступним повним відшкодуванням їх вартості допускається лише в умовах воєнного чи надзвичайного стану.

Конфіскація майна може бути застосована виключно за рішенням суду у випадках, обсязі та порядку, встановлених законом.

Використання власності не може завдавати шкоди правам, свободам та гідності громадян, інтересам суспільства, погіршувати екологічну ситуацію і природні якості землі.

не можу вільно користуватися своїм майном. У 2012 році все майно було безпідставно взяте під арешт. Нагадаю що санкція ст. 143 не передбачає конфіскації майна, а цивільні позова разом з експертизами не перевищують Арешт з майна не знятий до сих пір, навіть клопотання про зняття арешту з нерухомого майна не розглянуто (клопотання про зняття арешту з майна було подане в канцелярію суду – до цього часу навіть не розглянуто).

Стаття 43. Кожен має право на працю, що включає можливість заробляти собі на життя працею, яку він вільно обирає або на яку вільно погоджується.

Держава створює умови для повного здійснення громадянами права на працю, гарантує рівні можливості у виборі професії та роду трудової діяльності, реалізовує програми професійно-технічного навчання, підготовки і перепідготовки кадрів відповідно до суспільних потреб.

Використання примусової праці забороняється. Не вважається примусовою працею військова або альтернативна (невійськова) служба, а також робота чи служба, яка виконується особою за вироком чи іншим рішенням суду або відповідно до законів про воєнний і про надзвичайний стан.

Кожен має право на належні, безпечні і здорові умови праці, на заробітну плату, не нижчу від визначеної законом

Використання праці жінок і неповнолітніх на небезпечних для їхнього здоров'я роботах забороняється.

Громадянам гарантується захист від незаконного звільнення.

Право на своєчасне одержання винагороди за працю захищається законом.

позбавлений права на працю, а саме вільно обирати той вид діяльності та ті установи які подобаються. маю вищу медичну освіту і із-за безкінечних судових процесів, відсутності на протязі майже 5 років кінцевого рішення по справі та із-за дискредитації прокуратурою по ЗМІ перед суспільством не можу влаштуватися на роботу у медичні заклади. Відповідь деяких медичних установ надсилаю в додатку. У зв'язку з відсутністю коштів та безкінечним по терміну арештом майна не можу відкрити приватний медичний кабінет.

Безкінечні судові процеси, дискредитація у суспільстві, безробіття та безгрошів'я викликані, катуванням та жорсткому і нелюдському ставленні з боку судді вплинули на стан здоров'я. Внаслідок чого виникли складні захворювання, які тривають і до сих пір.

Нотаріально завірена копія консультативного висновку спеціаліста додається в додатку.

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорсткому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню.

Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим дослідженням.

Користуючись викладеним вище вважаю, що внаслідок відмови _____ у задоволенні заяви про відвід судді
суддя _____ створила всі умови для катувань, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує мою гідність
ставленню _____ задля визнання _____ вини.

Користуючись статтею 151-1 Конституції України: Конституційний Суд України вирішує питання про відповідність Конституції України (конституційність) закону України за конституційною скаргою особи, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України суперечить Конституції України. Конституційна скарга може бути подана в разі, якщо всі інші національні засоби юридичного захисту вичерпано:

ПРОШУ:

Визнати (застосований в остаточному судовому рішенні закон України) ухвалу _____ міського суду
області _____ (гопуюча суддя _____) про відвід судді такою що суперечить
ст. 129; 21; 22; 23; 24; 41; 43; 28 Конституції України.

Додаток: копія першої та останніх сторінок вироку _____ міського суду
копія ухвали апеляційного суду _____ області
копія ухвали _____ міського суду
копія ухвали апеляційного суду _____ області
копія касаційної скарги
копія уточненої касаційної скарги
копія ухвали вищого спеціалізованого суду України
копія касаційної скарги
копія ухвали вищого спеціалізованого суду України
копія касаційної скарги
копія ухвали вищого спеціалізованого суду України
копія касаційної скарги

копія заяви

копія відповіді _____ міської ради

копія заяви у _____ міський суд
копія клопотання до _____ міського суду від _____ з додатками.
копія ухвали _____ міського суду від 18.08.2015 року.
оригінал звукозапису судового засідання
копія заяви про відвід судді _____ з додатками
нотаріально завірена копія ухвали _____ міського суду

нотаріально завірена копія листа _____ районного управління юстиції.
нотаріально завірена копія консультативного висновку спеціаліста
нотаріально завірена копія листа
копія скарги уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.
копія листа секретаріату уповноваженого Верховної Ради України з прав людини

16.10.2016р.

Купчак Р.М.